9 травня 1945 року назавжди ввійшло в історію як День Перемоги у найбільшій і найкривавішій війні на нашій планеті.

О 6 годині ранку про перемогу над гітлерівською Німеччиною сповістив по радіо диктор Юрій Левітан. Тому 9 травня вважається Днем Перемоги, хоча воєнні дії тривали ще не один місяць. Статус державного свята День Перемоги одержав тільки в 1965 р. До цього 9 травня було звичайним робочим днем, який офіційно не відзначали.

Для українців, як і для всіх інших народів, об'єднаних тоді в СРСР, Друга світова війна була боротьбою за право на вільне життя, за свою землю, за гідне майбутнє.

Це була справедлива, визвольна, священна війна проти підступного і жорстокого ворога, який виношував плани перетворити на рабів слов'ян та інші народи, віднесені нацистами до так званої "нижчої" раси.

Полум'я Другої світової війни, палахкотіло шість років. Битви йшли на території країн Європи, Азії та Африки, на неосяжних морських і океанських просторах. Армії сторін, що воювали, нараховували понад 110 млн. чол..

Лилася кров, нищилися матеріальні й культурні цінності, духовні надбання народу. На бій ішли мобілізовані й добровольці, чоловіки й жінки різних національностей.

У ході війни український народ дав збройним силам антигітлерівської коаліції понад 6 млн. воїнів. На користь високого усвідомлення свого воїнського обов'язку з боку українців свідчить і той факт, що вони посідають друге місце після росіян за кількістю Героїв Радянського Союзу та повних кавалерів ордена Слави.

Територія України стала ареною найзапеклішого збройного протиборства двох могутніх держав. Буквально кожен клотик її землі переораний бомбами, снарядами, перекопаний солдатськими лопатами, рясно политий кров'ю. Тут відбувалися найжорстокіші битви війни і загинуло чи не найбільше бійців та командирів Червоної армії. На долю України та її народу випали нечувані страждання і жертви.

Окупанти винищили 3,9 млн. мирних жителів і до 1,4 млн. військовополонених, а 2,4 млн. молодих найбільш працездатних українців вивезли на примусові

роботи до Німеччини. Багато з них там і загинули.

На руїни перетворилися 714 міст і селищ міського типу, понад 28 тис. сіл, 215 з яких розділили трагічну долю білоруської Хатині. Зруйновано понад 16 тис. промислових підприємств, близько 30 тис. колгоспів, радгоспів та МТС. Загальна сума збитків, заподіяних населенню й народному господарству республіки сягала майже 1,2 трлн. крб..

Пам'ять про ці жертви, про ратний і трудовий подвиг народу зобов'язує нас перейнятися усвідомленням того, що, якби не було спільної Перемоги над нацизмом, покоління, що прийшли в життя після війни, взагалі й не народилися, і не було б не лише України як суверенної держави, а й української нації.

Ми завжди пам'ятатимемо ціну, яку заплатили наші батьки і діди за надану можливість наступним поколінням жити, народжувати і виховувати дітей.

Зробимо все від нас залежне, щоб розквітав, ставав красивішим і заможнішим рідний край. Нехай земля радує щедрим колосом, а чисте, мирне небо - сонячними погожими днинами, рясним, своєчасним дощем.

Склала: Мялова Н.Б.
Відповідальна за випуск: Стожок А.П.
Комп'ютерний набір та верстка: Мялова Н.Б.

Відділ культури Кролевецької
районної державної адміністрації
Кролевецька районна дитяча бібліотека

Була війна

(До 70-річчя Перемоги у Другій світовій війні)

Інформаційне повідомлення

Кролевець – 2015 рік